Mekanik Kale

Yavuz DEMİRKIRAN

Mekanik Kale

Yavuz DEMİRKIRAN

Prenses Ada, yeşil bir tepenin üzerindeki bir kalede yaşıyordu. Defteri ve kalemiyle kalenin kıvrımlı koridorlarını keşfetmeyi çok severdi. Bir sabah, bir duvar halısının arkasında gizlenmiş pirinç bir panel buldu. Üzerinde kollar ve kadranlar vardı, hepsi toz içindeydi. 'Bu ne işe yarıyor acaba?' diye merak etti ve küçük bir kolu çekti. Kalenin derinliklerinde bir şey gürledi.

Zemin sarsıldı. Ada pencereden, kalenin altından dev metal bacakların açıldığını gördü. Gıcırdayıp takırdayan bu bacaklar dev örümcek bacakları gibiydi. Kale yükseldi ve sallana sallana bir adım attı. 'Anne!' diye seslendi Ada. Kraliçe Meridian telaşla içeri girdi, örgülü gümüş telli saçları uçuşuyordu. 'Eski kumandalar,' dedi. 'Hâlâ çalıştıklarını unutmuşum.'

Kalenin mühendisi Yaşlı Çark koşarak geldi. Kel kafası parlıyor, yuvarlak gözlükleri yamuk duruyordu. 'Kale yürüyor!' diye bağırdı. 'Yüz yıldır bunu yapmamıştı.' Ada'nın mekanik faresi Pip ciyaklayıp koluna tırmandı. Pirinç dişlileri vızıldadı, kehribar gözleri parladı. 'Onu durdurmalıyız,' dedi Ada, defterini açarak.

Ama kale yürümeye devam etti. Tepelerin üzerinden ağır adımlarla geçti ve Ada krallığın arkalarında küçüldüğünü gördü. Kraliçe Meridian pirinç anahtar kolyesini tuttu ve 'Büyük değişiklikler dikkatli planlama gerektirir, Ada. Bunun nasıl çalıştığını öğrenmeliyiz,' dedi. Ada başını salladı ve her kolu bir şema halinde çizdi. Yaşlı Çark her birini gösterdi. 'Bu kol bacakları kaldırır,' dedi. 'Şu ise yön verir.'

Kale komşu bir krallığa doğru yol aldı. Aşağıda Ada minik evler ve yeşil tarlalar gördü. Pip bir bacaktan aşağı koştu ve uyarı dolu bir ciyaklama yaptı. 'O köye çok yakınız!' diye bağırdı Ada. Kolları inceledi, sonra birini usulca çekti. Kale dikkatlice sola bir adım attı. 'Güzel,' dedi Yaşlı Çark. 'Ama hareket etmeden önce iki kez kontrol et.'

Ada defterinde her adımı planladı. Yolu çizdi, kaçınılması gereken tarlaları ve evleri işaretledi. 'Hiçbir şeyi ezmeden eve gitmeliyiz,' dedi Pip'e. Mekanik fare başını salladı ve kırmızı kurdeleleri dalgalanarak önden koştu. Yol açık olduğunda ciyakladı. Ada kolları tek tek, yavaşça çekti. Kale dikkatli bir dev gibi hareket etti.

Kraliçe Meridian gururla izliyordu. 'İyi gidiyorsun, Ada,' dedi. 'Ama unutma, soğukkanlılık en az iyi bir plan kadar önemlidir.' Ada derin bir nefes aldı. Yaşlı Çark'ın öğrettiği gibi her kolu iki kez kontrol etti. Kale bir nehrin üzerinden ve bir ahırın etrafından adım attı. 'Her seferinde bir adım,' diye fısıldadı Ada kendi kendine.

Sonra güçlü bir rüzgâr esti. Kale sallandı! Ada'nın defteri uçuştu ve neredeyse dengesini kaybediyordu. Pip korkuyla ciyakladı. 'Tutunun!' diye bağırdı Yaşlı Çark. Ada ana kolu yakalayıp geri çekti. Kale dengelendi. 'Kıl payı kurtulduk,' dedi. 'Artık daha da dikkatli olmalıyız.' Daha geniş dönüşler içeren yeni bir plan çizdi.

Güneş batmaya başladı. Ada'nın kolları kolları çekmekten yorulmuştu ama durmadı. Evini düşünüp devam etti. Yaşlı Çark ona bir fincan çay getirdi. 'Harika bir iş çıkarıyorsun,' dedi. 'Sadece birkaç adım kaldı.' Pip iki tepenin arasında güvenli bir yol buldu. Ada kaleyi oradan geçirdi, ela gözleri kollara odaklanmıştı.

Sonunda Ada kendi krallığının tepelerini gördü. Ama kale hâlâ evden uzaktaydı. Son yaklaşmayı planladı. 'Kraliyet bahçelerinden kaçınmalıyız,' dedi Pip'e. Fare önden keşfe çıktı ve açık bir yol buldu. Ada kolları dikkatle çekti ve kale çiçek tarhlarının yanından parmak uçlarında geçti. Kraliçe Meridian gülümsedi. 'Neredeyse geldik,' dedi.

Aniden kalenin bacağı çamurlu bir hendeğe saplandı. Ada kolu çekmeyi denedi ama hiçbir şey olmadı. 'Zorlama,' dedi Yaşlı Çark. 'Onu nazikçe sallamalıyız.' Ada bir an düşündü. Sonra bir fikri oldu. Bacağı kıpırdatmak için başka bir kolu çekti. Yavaşça bacak kurtuldu. 'Yaşasın!' diye sevindi Pip, dişlileri vızıldayarak.

Kale kurtulunca Ada onu son birkaç adım boyunca yönlendirdi. Dev bacaklar kalenin altına katlandı ve kale yumuşak bir gümbürtüyle tepesine yerleşti. Krallık güvendeydi, komşu krallık da öyle. Ada defterini kapattı ve derin bir oh çekti. 'Başardık,' dedi. Kraliçe Meridian ona sımsıkı sarıldı.

Ertesi gün Ada ve Yaşlı Çark kolları yağladı ve her dişliyi kontrol etti. 'Kumandaları iyi öğrenmişsin,' dedi. 'Ama daha da önemlisi, plan yapmayı öğrendin.' Ada defterine yazdı: 'Büyük değişiklikler dikkatli planlama ve soğukkanlılık gerektirir.' Bunu annesine gösterdi, o da başını salladı. 'Bu hepimiz için bir ders,' dedi Kraliçe Meridian.

O günden sonra Ada, kalenin yürüyüş yollarının bir haritasını tuttu. Her hafta kollarla pratik yaptı. Bazen kaleyi krallığın çevresinde kısa bir yürüyüşe çıkardı, her adımı hep planlayarak. Pip omzunda oturur, yönleri ciyaklayarak gösterirdi. Kale, maceralara çıkabilen ama her zaman güvenle geri dönen mutlu bir yuva oldu.

Güneşli bir öğleden sonra Ada defteriyle kale duvarında oturdu. Kalenin dev bacakları üzerinde yürüdüğü bir resim çizdi. 'Bir dahaki sefere nereye gitmeliyiz?' diye sordu Pip'e. Mekanik fare ciyakladı ve minik burnunu tepelere doğru gösterdi. Ada güldü. 'Her şeyin bir zamanı var,' dedi. 'Önce planlayacağız.'

Böylece Prenses Ada, sabrınız ve bir planınız olduğu sürece bir kalenin bile hareket edebileceğini öğrendi. Defterini hep yanında tuttu, bir sonraki maceraya hazırdı. Kale tepesinde duruyordu, metal bacakları katlanmış, bekliyordu. Ama Ada biliyordu ki soğukkanlılık ve dikkatli adımlarla her şey mümkündü. Ev her zaman bulunmaya değerdi.